Aldrovandi, Ulisse; Ambrosini, Bartolomeo [Hrsg.]: Vlyssis Aldrovandi Patricii Bononiensis Mvsaevm Metallicvm In Libros IIII Distribvtvm
Bologna, 1648 Seite 115

A sam profitetur, & inanibus quæstiunculis alios perturbat. At *Vicem ærarij præstare*, pronunciatur de illo, qui pecunijs abundat. Item *In nostro ære esse*, spectat ad illum, quem nobis obstrictum officijs significamus. Hoc adagio in epistolis familiaribus Cicero vsus est. Demum apud Bononienses solet hoc circumferri. *Æs redolere, vel æ sapere*. Hoc effertur, quando res aliqua venalis, & potissimùm esculenta caro pretio venditur: sic enim pecunia, & mala æris qualitas respicitur, cum æsculenta, quæ diù in vasis æreis manserint, venenatam qualitatem contrahant, vt fusiùs suo loco fuit explicatum.

Doctor nullius æris quis.

Lib. 13.

MYSTICA, ET ALLEGORICA.

B NE ficco pede prætereamus mystica, quæ ab æris natura desumi possunt; primò meditantes varias illius affectiones, dicemus, æs, qua parte speciem auri repræsentat, inuiolabilem Angelorum splẽdorem indicare; quemadmodum Diuus Dionysius est testificatus. At Diuus Gregorius exponens mysticum sensum illius æris, quod aspectu auri apud Ezechielem refulgebat, per hoc nobis insinuabat Hæreses veritatem simulantes, à qua maximè distant. Per æs candens apud Ezechielem, Diuus Hieronymus splendorem Diuinæ lucis, vel ex desiderio cælestium, ardorem prædicationis interpretatur. Verùm Diuus Gregorius in Ezechielem, hoc candenti ære, diuinum in Euangelio fulgorem, eiusq; Præconẽ diuino amore flagrantem designat. Per æs corruptum apud Hieremiam, Lauretus exponit homines, qui à splẽdidis virtutum ornamentis recedunt. At, ære, quod difficulter à rubigine consumitur, Diuus Gregorius angelicas virtutes exprimit; quæ, dissipatis superbientibus angelis, diuino amori tenaciter adhæserunt. Item Diuus Hieronymus in Isaiam, per duritiam æris, homines in omnium colluuione vitiorum inuolutos ostendit. Insuper legitur apud Iob. *Fortitudo lapidum, fortitudo mea, nec caro mea ænea est.* Diuus Gregorius, per hæc verba, hominum corda insensibiliũ intelligit, qui diuini mallei ictum C recipientes, nulla tamen disciplinæ percussione mollescunt.

Cap. 15. celest. Hierarch.

Lib. 32. Moral. c. 16.

Cap. 22.

Homil. 3.

Cap. 6.

Lib. 27. Moral. Cap. 21.

Cap. 15.

Cap. 6.

Præterea æs in sacris litteris simpliciter consideratum mysticis sensibus non caret. Etenim æs, quod aufertur à meretrice, vt habetur apud Ezechielem, ex mente Diui Hieronymi significat gratiarum dona à numine superno animæ collata, quæ postmodũ ab illa peccante statim auferuntur. Æs, quod in Exodo in obsequium tabernaculi offerebatur, iuxta sententiam Origenis, fortitudinem, & patientiam demõstrat: quemadmodum quod erat in altari, indicat perseuerantiam, vt Lauretus annotare videtur. Quando autem alibi in sacris Paginis legitur Aes, quod erat in templo. Id, iuxta multorum opinionem, nobis prædicationem insinuat. Deinde olla ex ære, quæ apud Ezechielem erat liquefacienda, Diuo Hieronymo exprimente, Hierusalem euertendam prænunciabat. Tãdem quando Psalmographus dixit. *Contriuit portas æreas, & vectes ferreos confregit.* Diuus Chrysostomus pro mystica huius loci expositione præponderans, quod rigidũ, & inflexibile est, nomine æris, & ferri significari; tandem prodidit à Christo æneas mortis portas fuisse confractas, quas ex ære fabricatas Psalmogra- D phus retulit, vt immitem, & inexorabilem mortis necessitatem manifestaret. Arnobius in expositione huius Psami, portas æreas, prauas esse consuetudines tradidit, quæ nos ita claudunt, vt etiam arbitrium nostræ voluntatis includere conentur, cum tamen id nequaquam fieri possit. His tanquam coronidem addamus sententiam Platonis in volumine de Republica recitatam; vbi docuit viros omnes è terra primordium duxisse, & Deum in ipso ortu quibusdam aurum, alijs argentum, & nonnullis æs, & ferrum infudisse; quapropter, hac perutili allegoria, nobis insinuare volebat, primos esse dominaturos, secundos custodiam subituros, tertios artifices, quibus æs, & postremos esse futuros agricolas, quibus ferrum infusum fuerat.

Cap. 16.

Cap. 26. Homil. 9. in Exod.

Li. 3. Reg. cap. 7.

Cap. 24.

Psal. 106.

Homil. in Paraſc. to. 6.

MI-

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK HEIDELBERG
http://digi.ub.uni-heidelberg.de/diglit/aldrovandi1648/0121
gefördert durch die Gesellschaft der Freunde Universität Heidelberg e.V.